

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: A. Negru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, L. Popova

Dosarul nr. 2rac-14/17

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Camera de Licențiere,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Camera de Licențiere împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Stialit GE” privind retragerea licenței și obligarea depunerii originalului licenței,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Camera de Licențiere și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 martie 2016,

c o n s t a t ă

La 21 martie 2016, Camera de Licențiere s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Stialit GE” privind retragerea licenței.

În motivarea cererii înaintate reclamantul a indicat că, SRL „Stialit GE” deține licența seria A MMII nr. 047266 din 11 noiembrie 2014 pentru genul de activitate „importul, depozitarea și comercializarea angro a substanțelor și materialelor chimice toxice, a articolelor și produselor chimice de menaj”.

În urma efectuării unui control planificat, finalizat cu actul de control nr. 04/475 din 26 noiembrie 2015, s-a constatat că SRL „Stialit GE”, în cadrul desfășurării activității licențiate, nu și-a conformat activitatea prevederilor art. 7 al Legii cu privire la antreprenariat și întreprinderi; art. 22 alin. (7) al Legii privind apărarea împotriva incendiilor; art. 8 alin. (1) lit. b) al Legii privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase și art. 11 alin. (1) și (7) lit. a) al Legii securității și sănătății în muncă, deoarece nu dispune de autorizația sanitară de funcționare, de aviz de prevenire și stingere a incendiilor, de persoană care a absolvit cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, de avizul pozitiv de expertiză eliberat de către organismul de expertiză în domeniul securității industriale.

Invoca reclamantul că, a expediat în adresa titularului de licență decizia de

control la data de 18 noiembrie 2015 și actul de control, iar în conformitate cu art. 7 alin. (2) lit. d), art. 19 alin. (8) și (9) ale Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, art. 29 alin. (1) și (4) al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, Camera de Licențiere a emis prescripția nr. 04/17 din 12 ianuarie 2016 privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere, prin care titularul de licență a fost obligat să-și conformeze activitatea prevederilor legislației în vigoare, solicitând în acest sens informarea în scris pînă la 11 februarie 2016 despre remedierea încălcărilor constatate.

Menționează că, în legătură cu neexecutarea prescripției anterioare cu nr. 04/17 din 12 ianuarie 2016, a emis repetat prescripția nr. 04/51 din 11 februarie 2016 cu privire la lichidarea încălcărilor condițiilor de licențiere, avertizînd despre posibila retragere a licenței, dacă încălcările menționate nu vor fi lichidate pînă la 11 martie 2016, însă pînă la depunerea cererii SRL „Stialit GE” nu a înlăturat încălcările depistate, motiv pentru care consideră necesară retragerea licenței eliberate pe numele acesteia.

Solicita Camera de Licențiere, retragerea licenței seria A MMII nr 047266 din 11 noiembrie 2014 pentru genul de activitate „importul, depozitarea și comercializarea angro a substanțelor și materialelor chimice toxice, a articolelor și produselor chimice de menaj” și obligarea SRL „Stialit GE” să depună formularul licenței retrase la Camera de Licențiere.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 martie 2016, s-a respins integral ca neîntemeiată cererea declarată de Camera de Licențiere către SRL „Stialit GE” privind retragerea licenței nr. A MMII nr. 047266 din 11 noiembrie 2014 și obligarea depunerii originalului licenței.

La 29 martie 2016, prin intermediul poștei, Camera de Licențiere, a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Camera de Licențiere și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 martie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 21 noiembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul Camerei de Licențiere, Samson Ana (în baza procurii din 27.10.2016 și ordinului nr. 17p din 09.03.2015) a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, actele judecătorești fiind adoptate în rezultatul neaplicării unor legi.

A reiterat recurentul, cu trimitere la dispozițiile art. 19 alin. (3) și (9) și art. 21 alin. (2) lit. f) ale Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, odată ce a remis intimatului două prescripții ce nu au fost executate, licența eliberată urmează a fi retrasă, iar concluzia instanțelor referitoare la tardivitatea emiterii prescripției din 12 ianuarie 2016 este eronată și contrară prevederilor art. 28 alin. (7) al Legii privind controlul de stat asupra activității de

întreprinzător. Cu trimitere la art. 10 alin. (3) al Legii privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, referitor la faptul că pentru obținerea inițială a licenței Camera de Licențiere nu a luat în considerație eventuala lipsă a autorizațiilor depistată la efectuarea controlului, deoarece recurentul nu are dreptul să ceară alte acte de la solicitant decât cele prevăzute la norma indicată.

La 03 ianuarie 2017, SRL „Stialit GE” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Camera de Licențiere nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea

deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Camera de Licențiere ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Camera de Licențiere se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță